

Εορταστική Εσπερίδα για τα τρία χρόνια από την κοίμηση του Γέροντος Γαβριήλ (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

[/ Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Στο

αμφιθέατρο του πολιτιστικού κέντρου «Αρχάγγελος» της Ιεράς Μονής Κύκκου πραγματοποιήθηκε εορταστική εσπερίδα για τα τρία χρόνια από την εκδημία του μακαριστού Γέροντος Γαβριήλ, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αποστόλου Βαρνάβα. Η εσπερίδα της οποίας ακολούθησε αγρυπνία στον παρακείμενο Μετοχιακό Ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, οργανώθηκε από τον Ιεραποστολικό και Φιλανθρωπικό Όμιλο «Απόστολος Βαρνάβας» τον οποίον είχε ιδρύσει ο αλήστου μνήμης Γέροντας Γαβριήλ με την ευλογία και συγκατάθεση του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. κ. Νικηφόρου. Προεβλήθη ταινία από αξέχαστες προσκυνηματικές στιγμές του Γέροντος στον Ελλαδικό χώρο και χαιρετίστηκε από τον Έφορο της Ιεράς Μονής Κύκκου, Αρχιμανδρίτη π. Αγαθόνικο. Για τα τρία χρόνια της απουσίας του Γέροντος από τα πνευματικά του παιδιά ομίλησε ο υμνογράφος, Καθηγητής Δρ Χαραλάμπης Μπούσιας, το κείμενο της

ομιλίας του οποίου παραθέτουμε. Να σημειωθεί ότι έγινε ταυτόχρονα και η παρουσίαση και η «τιμής ένεκεν» διάθεση της νέας εκδόσεως του βιβλίου «Ο Γέροντας Γαβριήλ, ο Αγιοβαρναβίτης Ηγούμενος, ο αναπαυόμενος στην Μονή του Κύκκου».

Τρία χρόνια απών, μόνιμα παρών

Το ποτάμι του χρόνου κυλάει ασταμάτητα και παρασύρει στο ρεύμα του χαρές και λύπες, σχόλες και καθημερινές. Δαμάζει τα πάντα ως πανδαμάτωρ ο χρόνος στο πέρασμά του και παραμένει αδυσώπητος αφήνοντας μόνο τα σημάδια του, ενώ εκείνος φεύγει. Και εμείς σημαδεμένοι παραμένουμε να καρτερούμε άλλα κι' άλλα σημάδια να μας στιγματίσουν μέχρις ότου ο Κύριος του χρόνου, ο Σωτήρας μας Χριστός, μας καλέσει κοντά Του. Και υπάρχουν όμορφα και άσχημα σημάδια κατά την ανθρώπινη κρίση μας. Όμορφα σημάδια για εμάς είναι η πνευματική μας ανέλιξη, η πρόοδος των παιδιών μας, οι γάμοι, τα βαφτίσια, οι γιορτές, οι επιτυχίες. Άσχημα σημάδια πάντα για εμάς είναι οι ασθένειες, οι αποτυχίες, οι πτώσεις μας, οι θάνατοι συγγενικών και φιλικών προσώπων. Όλα, όμως, αυτά τα σημάδια είναι σημάδια Θεού. Τα όμορφα δίνονται προς πνευματική μας τέρψη και αγαλλίαση, τα άσχημα προς παιδαγωγία μας, αφού τίποτα άσχημο δεν έχει φτιάξει ο Κύριος, ο οποίος τα πάντα εποίησε «καλά λίαν» (Γεν. 1, 31).

Στο

κύλισμα του χρόνου αγαπημένα μας πρόσωπα μεταδημοτεύουν για την πόλη του ουρανού, αποδημούν σαν τα αποδημητικά πτηνά, για πιο όμορφη χώρα, και τη θέση τους παίρνουν άλλα εξ ίσου αγαπημένα. Οι απόδημοί μας, όμως, οι απόδημοι του ουρανού μας συντροφεύουν και τα στίγματά τους τα κουβαλούμε όσο ζούμε και προσπαθούμε με αυτά να στιγματίσουμε και τους απογόνους μας, έτσι ώστε η εμπειρία και οι κόποι τους να μην πάνε χαμένοι. Θάνατος είναι η λησμονία. Ζωή

ο θανάτου

Ο χρόνος

της ζωής μας που είναι περιορισμένος σημαδεύεται από τις επιθυμίες, τις ορέξεις μας, τους αγώνες μας, τα ενδιαφέροντά μας. Όλοι δουλεύουμε για ένα καλύτερο

αύριο, χωρίς, όμως, να μπορούμε αυτό να το προσδιορίσουμε, γιατί και οι ίδιοι δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το συμφέρον μας. Τρέχουμε πίσω από το καλύτερο αύριο μιμούμενοι τους άλλους δρομείς, τους γύρω μας που είναι τις περισσότερες φορές καιροσκόποι, συμφεροντολόγοι, πλανημένοι. Νομίζουμε ότι μαζί τους θα πετύχουμε να ζήσουμε με ανέσεις και υπερεπάρκειες αγαθών. Πόσο, όμως, πέφτουμε έξω! Όταν το αντιληφθούμε θα έχουμε χάσει πολύτιμο χρόνο, για τον οποίο ο σοφός Χίλων ο Λακεδαιμόνιος έλεγε: «Φείδου χρόνου». Ο χρόνος της ζωής μας και η αξιοποίησή του είναι το σημείο κρίσεώς μας από τον ουράνιο Κριτή. Θα μας κρίνει για το αν προσέξαμε το χρόνο της ζωής μας, για το πως τον σπαταλήσαμε, αφού αυτός είναι σύντομος και δεν σταματά ούτε επανέρχεται.

Γέροντας Γαβριήλ

ὁ Ἁγιοβαρναβίτης Ἡγούμενος,
ὁ ἀναπαυόμενος
στὴ Μονὴ τοῦ Κύκκου

Ο Γέροντας Γαβριήλ,

ο Γέροντάς μας, ο Κύπριος Γέροντας της αγάπης, έχοντας τη βεβαιότητα ότι μια φορά μονάχα ζούμε και ότι τα έργα μας γράφονται στις δέλτους του ουρανού ήθελε να μας κρατεί σε διαρκή εγρήγορση, για να μη μετανιώσουμε αύριο για πράξεις που κάναμε σήμερα. Όλο το χρόνο της επικοινωνίας με τους άλλους, έλεγε, οφείλουμε να καταναλώνουμε σε καθαρά πνευματικής και εποικοδομητικής φύσεως θέματα καθώς και στην κοινή ανάγνωση ιερών κειμένων. Να επιζητούμε επίμονα και με θερμή και συντριβή την ουράνια ενίσχυση και το φωτισμό, για να αποσοβείται κάθε τι που βλάπτει και ζημιώνει την ψυχή μας και κακώς επηρεάζει

την πνευματική μας πρόοδο επικαλούμενοι τον προφητάνακτα Δαβίδ, ο οποίος λέγει: «Απόστρεψον, Κύριε, τους οφθαλμούς μου του μη ιδείν ματαιότητα» (Ψαλμ. ριγ´ 37) και «Κατεύθυνον τα διαβήματά μου εν ταίς τρίβοις σου, ίνα μη σαλευθώσι τα διαβήματά μου» (Ψαλμ. ιστ´ 15). Τη ρήση του Οσίου Ιωάννου, του Δομβοΐτου, την είχε

Ωφέλου ή

ωφέλει ή φεύγε τάχιστα,
εξαγοράζων τον χρόνον
σης επί γης βιοτής
της ψυχής επ' αγαθώ και ίσθι τίμιος,
πάσιν ευχάριστος, πραύς,
αυστηρός εις σεαυτόν,
φιλάρετος, ελεήμων,
επιεικής τοις πλησίον,
διδακτικός και ευσυμπάθητος.

Τρία

χρόνια πέρασαν αφ' ότου ο Γέροντας Γαβριήλ έφυγε για τον ουρανό. Και ενώ περιμέναμε να είναι απών από την καθημερινότητά μας διαπιστώνουμε το αντίθετο. Τρία χρόνια παρών σε χαρές και λύπες όλων μας. Απαλλαγμένος από το χοϊκό σαρκίο με τη χάρη που του έδωσε ο Κύριος επιβλέπει, δίνει αγάπη, συμπαρίσταται στα προβλήματά μας, μας σκουπίζει τον ιδρώτα με το μαντήλι της ευσπλαγχνίας του. Σε κάθε μας ανάγκη σπεύδει να μας βοηθήσει, κι ας μην τον βλέπουμε. Τον αισθανόμαστε από την ανακούφιση που πλημμυρίζει τις καρδιές μας.

Τρία χρόνια παρών. Μας το βεβαιώνουν όλοι αυτοί που κάθε τόσο διηγούνται σημεία της παρουσίας του, της ουράνιας συμπαραστάσεώς του, της αγαπητικής του καρδιάς που ήξερε να «χαίρει μετά χαιρόντων και να κλαίει μετά κλαιόντων» (Ρωμ. ιβ' 15).

Τρία

χρόνια ο Γέροντας μας οδηγεί, όπως τότε που βρισκόταν κοντά μας, σταθερά στη σωτηρία. Τρία χρόνια και οδηγεί τον Όμιλό μας σε πνευματικές επάλξεις καθώς και τη μοναστική μας αδελφότητα του Αγίου Βασιλείου σε αρετής ολοκλήρωση. Τρία χρόνια και νοιώθουμε να δίνει το παρών και στο Μοναστήρι του που περιμένει την ημέρα της λευτεριάς καθώς και στο Μοναστήρι του Κύκκου, που αναπαύεται το αγιασμένο του σκήνωμα.

Τρία χρόνια που η παρουσία του μεταβάλλει τις καρδιές μας σε «οίκους Μαρίας», όπως το σπίτι των Ιεροσολύμων, της αδελφής του Αποστόλου Βαρνάβα, του πιο φιλόξενου σπιτιού της Καινής Διαθήκης, όπου ήτο το «Ανώγειον μέγα εστρωμένον» (Μαρκ. δ' 15), του σπιτιού της φιλοξενίας των Αγίων Αποστόλων, του Μυστικού Δείπνου και της Καταβάσεως του Παναγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής.

Τρία

χρόνια που ο Γέροντας με τη ζωντανή παρουσία του πάλλει τις ψυχές μας με τον παλμό της Ελλάδας και της Ορθοδοξίας και δονεί τα σωθικά μας με την προσδοκία της ημέρας της απομακρύνσεως του εισβολέως από την Κύπρο μας.

Τα τρία χρόνια της παρουσίας του Γέροντος στο ουράνιο στερέωμα μας θυμίζουν την ατελεύτητη μακαριότητα κοντά του και κοντά στον Χριστό μας, αρκεί ο χρόνος της ζωής μας εδώ στη γη να κυλάει θεάρεστα χωρίς σπατάλη, γιατί χρόνος που δεν αφιερώνεται στον Χριστό μας είναι χαμένος χρόνος, είναι χρόνος

και στην

Πέρασαν

τρία χρόνια, Γέροντά μου, χωρίς την παρουσία σου δίπλα μας, χωρίς την ανάσα σου, χωρίς το χαμόγελό σου. Χωρίς τις νουθεσίες και συμβουλές σου, χωρίς τις χαρούμενες διηγήσεις σου, χωρίς τον πνευματικό προβληματισμό σου. Όλα αυτά μας λείπουν, αλλά όχι πλήρως. Δεν είσαι απών από τη ζωή μας. Είσαι μόνιμα παρών. Δεν σε βλέπουμε με τα χοϊκά μας μάτια, σε βλέπουμε, όμως, με τα μάτια της ψυχής. Δεν ακούμε τη γλυκιά φωνή σου με τα γήινα αυτιά μας, αλλά σε ακούμε καθημερινά με τα αυτιά της ψυχής. Δεν οσφραινόμαστε την παρουσία σου που ανέδιδε ευωδία άρρητη με την όσφρησή μας τη ανθρώπινη, αλλά την μυρίζουμε με την όσφρηση της ψυχής. Σε βλέπουμε, σε ακούμε, σε οσφραινόμαστε. Είσαι μόνιμα παρών δίπλα μας. Πότε σε επικαλεσθήκαμε και δεν σε νοιώσαμε να μας συντροφεύεις; Πότε σε κινδύνους και στενοχώριες δεν έτρεξες να μας συμπαρασταθείς και να μας βοηθήσεις; Πότε στις ευχάριστες στιγμές μας δεν σε νοιώσαμε να χαμογελάς μαζί μας και να μας ευλογείς; Γέροντά μου, για εμάς που φοράμε ακόμη το χοϊκό σαρκίο ο χρόνος μας στιγματίζει και κυλάει σύντομα. Για σένα ο γήινος χρόνος σταμάτησε στις 5 Δεκεμβρίου του 2013. Έκτοτε έχεις γίνει άχρονος κοντά στον άχρονο Θεό μας. Έτσι τρέχεις χωρίς να κουράζεσαι να μας συμπαρίστασαι, να μας χαροποιείς, να μας στηρίζεις. Θεωρούμε μεγάλη ευεργεσία του Θεού την παρουσία σου στη γη δίπλα μας και πολύ μεγαλύτερη την από τον ουρανό μόνιμη παρουσία σου στη ζωή μας. Γέροντα σε ευχαριστούμε!

****Οι φωτογραφίες είναι από την εσπερίδα και από το τριετές μνημόσυνο στη μνήμη του μακαριστού Γέρ. Γαβριήλ***